

РЕШЕНИЕ

№ 6275

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4713** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с във вр. с чл.65, ал. 4 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.

Образувано е по жалба на Е. А. И. от [населено място], срещу Заповед № РНД23-РД 48-3/05.05.2023г., издадена от кмета на р-н „Н.“, Столична община /СО/, на основание чл. 65, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и чл. 34, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/, с която е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] /АОС № 220/03.04.1997г. на СО-район „Н.“/ от Е. А. И. , който го държи на отпаднало правно основание. Твърди , че няма къде да живее и оставен на улицата ще умре . Оспорва наличието на основания за прекратяване на наемното правоотношение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата на заявените основания. Твърди, че не са верни основанията , поради които е прекратено наемното правоотношение.

Ответникът по жалбата – кмет на р-н „М.“, в съд.з. чрез юрк. Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните, събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт на основанията по чл.168 ал.1 АПК, приема за

установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата е депозирана пред АССГ на 17.05.2023г., а оспорената заповед е връчена на 05.05.2023г., видно от отбелязването в същата; т.е. жалбата е процесуално допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Видно от събраните по делото доказателства: Имот, представляващ жилище, състоящо се от една стая и кухня със застроена площ от 42.04 кв.м. с административен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] е частна общинска собственост, съгласно АОС № 220/03.04.1997г. на СО-район „Н.“. Оспорващият Е. А. И., е настанен в същия имот, съгласно Заповед № 71/27.09.2005г.на кмета на район „Н.“, Столична община, като на 27.09.2005г., на основание чл. 22, ал. 1 от НРУУРОЖТСО между жалбоподателя и кмета на район „Н.“ е бил сключен Договор за наем на общински жилищен имот.

Със заповед № РНД22-РД56-382/11.10.2022г. на кмета на СО - р-н „Н.“ са прекратени наемните отношения с Е. А. И., като същият е бил поканен да освободи общинското жилище в 14-дневен срок от получаване на заповедта, което не е било сторено.

Заповед № РНД22-РД56-382/11.10.2022г. на кмета на СО - р-н „Н.“ е връчена на Е. А. И. на 12.10.2022г. Срокът за оспорване е изтекъл на 26.10.2022г. Заповедта не е обжалвана в предвидения 14 дневен срок и е влязла в законна сила. На Е. А. И. е изпратена покана за доброволно изпълнение с изх.№ РНД22-ГР94-2303/1/15.11.2022г. по описа на Столична община, район „Н.“, с която му е даден 14 дневен срок доброволно да освободи заеманото от него на правно основание общинско жилище, като в противен случай, същият е уведомен, че следва да бъде издадена заповед за принудителното му изземване на осн.чл.65 от ЗОС и чл.34,ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община.

Поканата за доброволно изпълнение е връчена по реда на чл.18а,ал.9 от АПК на 15.11.2022г. По жалба на Е. А. И. с вх.№ 43254/29.11.2022г. по описа на АССГ срещу Заповед № РНД22-РД56-382/11.10.2022г. на кмета на СО - р-н „Н.“ е образувано по адм. дело № 10873/2022г. по описа на АССГ, II отделение, 37 състав. С определение №406/16.01.2023г. жалбата е оставена без разглеждане като просрочена и производството по делото е прекратено. Определението е връчено на 18.01.2023г. на съпругата на Е. А. И. Д. Г. И. Съдебният акт не е обжалван и е влязъл в сила на 27.01.2023г.

По втора жалба на Е. А. И. с вх.№ 3016/24.01.2023г. по описа на АССГ срещу Заповед № РНД22-РД56-382/11.10.2022г. на кмета на СО - р-н „Н.“ е образувано по адм. дело № 953/2023г. по описа на АССГ, II отделение, 22 състав. С определение №2100/10.03.2023г. жалбата е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено. Съдебният акт не е обжалван пред ВАС и е влязъл в сила на 20.04.2023г. Въз основа на гореизложеното е съставен констативен акт № 1/4.05.2023г., който е поставил началото на административно производство по издаване на заповед по реда на чл. 65 от ЗОС и чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО за изземване на общинското жилище, което съгласно констатациите на комисията се обитава без правно основание.

Тъй като жалбоподателя не е освободил доброволно жилището в указания срок, е била издадена процесната Заповед № РНД23-РД 48-3/05.05.2023г., издадена от кмета

на р-н „Н.“, Столична община /СО/, на основание чл. 65, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и чл. 34, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/, с която е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] /АОС № 220/03.04.1997г. на СО-район „Н.“/ от Е. А. И. , който го държи на отпаднало правно основание.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в кръга на представените му правомощия съобразно чл. 65, ал. 2 от ЗОС вр. с чл. 27, ал. 1 от Наредбата за общинската собственост, и в предвидената от закона форма.

Оспореният административен акт съответства на материалния закон. Предпоставките, обуславящи възникването на правомощието за изземване на общински имот, са следните: имотът да е общинска собственост и да е налице някое от алтернативно уредените в чл. 65, ал. 1 от ЗОС основания – имотът се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала.

Установена е първата предпоставка, свързана със собствеността върху наредения за изземване имот. Фактът на собствеността се удостоверява от Акт за частна общинска собственост №220/03.04.1997г. на СО-район „Н.“, който се ползва с материална доказателствена сила (чл. 5, ал. 2 от ЗОС).

В настоящото производство съдът е длъжен да прецени дали са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването на оспорената заповед.

С прекратяване на наемното правоотношение правното основание за държане на общинското жилище е отпаднало. Безспорно се установи, че Е. А. И. държи общинското жилище без правно основание, както и че не е освободил доброволно апартамента в определения в заповедта срок по чл.46 ал.2 от ЗОС. Липсата на правно основание за държане на имота изпълнява и второто условие по чл. 65, ал. 1 от ЗОС, обуславящо правомощието да се иземе имота.

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от Закона за общинската собственост, общински имот, който се владее или държи без правно основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се иземва въз основа на заповед на кмета на общината, като в ал. 2 на същата разпоредба е посочено, че в Столичната община и градовете с районно деление заповедите по ал. 1 могат да се издават и от кметовете на районите в случаите и по ред, установени от общинския съвет. По отношение на Столична община, Столичен общински съвет е регламентирал в НРУУРОЖТСО, в чл. 34 ал. 1, че изземването на общински жилища, които се владеят или държат без основание, не се използват по предназначение, или необходимостта от които е отпаднала, се извършва със заповед на кмета на района, на чиято територия се намират.

Съгласно разпоредбата на 34 ал.2 от НРУУРОЖТСО заповедта за изземване се издава въз основа на констативен акт, в който се посочват данни за: собствеността, физическото или юридическото лице, което владее или държи жилището, основанията за това, предложението на кмета на СО (в определените от тази Наредба случаи), заповедта за прекратяване на наемното правоотношение или писмото, с което кметът на района е задължил самонастанените лица в определен срок доброволно да

освободят жилището, и за изпълнението на това задължение. Не е предвидена възможност и срок за възражения по констативния акт. Констативният акт се съставя с цел да се установи държането на общинския имот, което в случая не е спорно.

При наличие на влязла в сила заповед за отмяна на настанителната заповед и прекратяване на наемното правоотношение, в която е определен срок за доброволно освобождаване на жилището, административният орган не е длъжен да отправя повторно покана(писмо) за доброволно освобождаване. Покана се отправя задължително в случаите, когато лицата са се самонастанили в общински имот без да са имали настанителна заповед за това – аргумент от чл.34 ал.2 от НРУУРОЖТСО.

Ирелевантно в настоящото производство е обстоятелството, че твърденията в сигналите, които са станали причина за прекратяване на наемното правоотношение са неверни, като в производството по изземване на имота е от значение само факта, че договора за наем е прекратен.

С оглед горното съдът приема, че жалбоподателят държи жилището без правно основание. Налице са предпоставките на чл.65 ал.1 от ЗОС и на чл.34 ал.1 от НРУУРОЖТСО. Оспорената заповед е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр. с чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, II отделение,76-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. И. от [населено място], срещу Заповед № РНД23-РД 48-3/05.05.2023г., издадена от кмета на р-н „Н.“, Столична община /СО/, на основание чл. 65, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и чл. 34, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/, с която е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] /АОС № 220/03.04.1997г. на СО-район „Н.“/ от Е. А. И., който го държи на отпаднало правно основание.

ОСЪЖДА Е. А. И., с ЕГН- [ЕГН], от [населено място], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 150 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: